

מכתב מאת האדמו"ר מנאוואמינסק זצוק"ל להרה"ג רבי דוד כהן שליט"א ראש הישיבה, ישיבת חברון בעניני חנוכה

Among the many *chidushei Torah* that the Novominsker Rebbe זצוק"ל left after his *petirah*, was this letter to the Rosh HaYeshiva of Chevron Yeshiva and member of the Moetzes Gedolei HaTorah of Eretz Yisroel, Rabbi Dovid Cohen.

In it, the Rebbe offers a new answer to the *P'ri Megadim's* question: Why is reciting *Haneiros Hallalu* after lighting the first candle not an interruption between the *berachos* on lighting the menorah and the performance of the *mitzvah*?

The letter is among many of the writings of the Novominsker Rebbe that will be published in an upcoming volume of the Torah journal Yeshurun, dedicated in the Rebbe's memory.

We gratefully acknowledge the Rebbe's family and Yeshurun for allowing us to share this with the family of Agudas Yisroel.

If you have *chidushei Torah* or other writing from the Novominsker Rebbe that you would like included in the Yeshurun journal, please email yishurun@aol.com.

בס"ד

עש"ק ויגש ד' טבת תשע"ה

למע"כ ידידי הגאון הגדול ראש ישיבת חברון, מוהר"ר דוד כהן שליט"א
שפעת שלומים וישע רב.

תשואות חן חן להדר"ג שליט"א על ספרו המופלא ימי חנוכה שהואיל לכבדני בו, מאוד התענגתי על דבריו העמוקים המפצים אורה ושמחה דהך מועדא שאמרו עליו שלא ניתן ליכתב (ובפשוטו דזהו כוונת הגמ' מאי חנוכה דת"ר וכו') ולא שאלו כן על שאר המועדים מפני שכבר כתובים הם בכתבי הקדש ורק על חנוכה שלא ניתן ליכתב הוא ששאלו והוצרכו להברייתא דמגילת תענית) וכל כולו תורה שבעל פה שהנחילו לנו חז"ל ורבותינו הקדושים שבאו אחריהם בצוף דבריהם בקצירת האומ"ר ועומק המושג, להבין ולהשכיל שרשי הענינים בהנהגת הקב"ה על עמו ועל תורתו, וכתר"ה הרחיב היריעה בספרו הנכבד ועשה את ימי החנוכה שלחן הערוך מוכן לטעום ולהתעלות ממנו ומכל האו"ר הגנו"ז בו.

יצו השם אליו את הברכה להגביר חיילים וללמד את בני יהודה קשת לאורך ימים טובים, לו ולכל אשר לו, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא כעתירת מכבדו ומוקירו כערכו הרם הדוש"ת באהבה ובידידות עו"ז בלונ"ח

יעקב פרלוב

ואזכיר בכאן הערה אחת אשר אמרתי בהאי שתא. בד' הרוקח הידועים דל"ו נרות דחנוכה מכוונים לל"ו שעות ששימש אור שבעת ימי בראשית, הנה המעיין בספר הרוקח יראה דלאחר שהביא כל ד' האגדה והרמז, דבה הביא גוף הברייתא ומחלוקת ב"ש וב"ה וסיים דבריו, דב"ה אומרים יום ראשון מדליק נר אחד מיכן ואילך מוסיף והולך משום מעלין בקודש ואין מורידין והן ל"ו נרות עכ"ל ונראה ברור דכן הוא מפרש בפשט ד' הגמרא ללישנא בתרא שם בטעמא דב"ש וב"ה דכל ענין מהדרין מהמ"ד הוא להדליק ל"ו נרות אלא דב"ש ס"ל דעושה זאת בדרך פוחת והולך כמו בפרי החג ומגיעין לסכום של ע' פרים, וטעמא דב"ה דעושין כן בדרך מעלין בקודש וע"י כך הוא דמגיעין לל"ו נרות, ואין זה ענין להיכר הימים ללישנא בתרא (כמ"ש הגר"א לדעת הרמב"ם) אלא קיומא בפ"ע הוא להממהמ"ד להדליק ל"ו נרות.

ויש ליישב לפי"ז קושיית הפמ"ג בסי' תרע"ו על מה שהביאו המג"א שם בס"ק ג' והט"ז בסק"ה בשם מהרש"ל דלאחר שהדליק נר הראשון יאמר הנרות הללו ובנוסח הנרות יש ל"ו תיבות כנגד ל"ו נרות. ובמשבצות שם הקשה דהא הוי הפסק בין הברכה לשאר הנרות והברכה קאי על כולם כדמוכח מד' המג"א בריש הסימן, והא קודם שמדליק נר ראשון לא יאמר דהוי הפסק א"כ ה"ה נמי דהוי הפסק בין הברכה לשאר הנרות שמדליק משום הידור עיי"ש ולהמבואר בד' הרוקח ניחא דטעמא דלא הוי הפסק הוא משום דאמירת הנרות הללו כיון דיש בה ל"ו תיבות הוי כמו הבא מלח הבא ליפתן בברכות דף מ' דלא חשיב הפסק בין ברכת המוציא להאכילה דזה נוגע לעצם האכילה, וה"נ ל"ו תיבות דהנרות הללו מפרשים ומגלים כל מה שמוסיף והולך ומדליק בכדי להגיע בכל יומי דחנוכה לל"ו נרות, אמנם הנר הראשון הוא מוכרח להדליק מדין איש וביתו בכל לילה לכה"פ נר אחד ואין ענינה כלל לקיומא דל"ו נרות (אע"פ שמצטרף גם נר ראשון להמספר ל"ו אבל אין ענין ל"ו מחייב את הדלקת נר הראשון) לכך לגבי נר הראשון ודאי דהוי הפסק ורק על מה שמוסיף ומדליק דזהו מפאת ענין ל"ו נרות לגבי זה לא חשיב הפסק.

Agudath Israel
of America
אגודת ישראל באמריקה